

Tárgy

Tagállami kötelezettségzegés — Az adómentes tartalékalapról (C 37/05. sz. állami támogatás) szóló, 2007. július 18-i C(2007) 3251. sz. bizottsági határozat 1. cikkének (1) bekezdésével (a (2) bekezdésben, valamint a 2. és 3. cikkben szereplők kivételével) a jogellenesnek és a belső piaccal összeegyeztethetetlennek ítélt támogatások visszatérítéséhez szükséges intézkedések előírt határidőben történő meghozatalának elmulasztása

Rendelkező rész

1. A Görög Köztársaság — azzal, hogy elmulasztotta az előírt határidőn belül elfogadni a jogellenesnek és a belső piaccal összeegyeztethetetlennek ítélt támogatásoknak (a határozat 1. cikkének (2) bekezdésben, valamint a 2. és 3. cikkben szereplők kivételével) a Görögország által nyújtott C 37/05 (ex NN 11/04) sz. állami támogatásról — Adómentes tartalékalap — szóló, 2007. július 18-i 2008/723/EK bizottsági határozat 1. cikke (1) bekezdésének megfelelő visszatérítéséhez szükséges valamennyi intézkedést — nem teljesítette az e említett határozat 4–6. cikkeiből eredő kötelezettségeit.
2. A Bíróság a Görög Köztársaságot kötelezi a költségek viselésére.

(¹) HL C 246., 2010.9.11.

A Bíróság (második tanács) 2012. március 1-jei ítélete (a Supreme Court of the United Kingdom (Egyesült Királyság) előzetes döntéshozatal iránti kérelme) — Dermot Patrick O'Brien kontra Ministry of Justice (korábban Department for Constitutional Affairs)

(C-393/10. sz. ügy) (¹)

(A részmunkaidős foglalkoztatásról szóló keretmegállapodás — A „munkaszerződéssel vagy munkaviszonnyal rendelkező, részmunkaidőben foglalkoztatott munkavállalók” fogalma — Részmunkaidőben dolgozó, napidíj alapján javadalmazott bírák — Az öregségi nyugdíj megadásának megtagadása)

(2012/C 118/04)

Az eljárás nyelve: angol

A kérdést előterjesztő bíróság

Supreme Court of the United Kingdom

Az alapeljárás felei

Felperes: Dermot Patrick O'Brien

Alperes: Ministry of Justice (korábban Department for Constitutional Affairs)

Tárgy

Előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Supreme Court of the United Kingdom — Az UNICE, a CEEP és az ESZSZ által a részmunkaidős foglalkoztatásról kötött keretmegállapodásról szóló, 1997. december 15-i 97/81/EK tanácsi irányelv

(HL L 14., 9. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 3. kötet, 267. o.) értelmezése — A „munkaszerződéssel vagy munkaviszonnyal rendelkező részmunkaidős munkavállaló” fogalma (az irányelv 2. szakaszának 1. pontja) — Részmunkaidőben dolgozó bírák — Bánásmódbeli eltérés az öregségi nyugdíjra való jogosultságot illetően a teljes munkaidőben dolgozó és a részmunkaidőben dolgozó, illetve a különféle kategóriák szerint részmunkaidőben dolgozó bírák között

Rendelkező rész

1. Az uniós jogot úgy kell értelmezni, hogy a tagállamokra hárul az 1998. április 7-i 98/23/EK tanácsi irányelvvel módosított, az UNICE, a CEEP és az ESZSZ által a részmunkaidős foglalkoztatásról kötött keretmegállapodásról szóló, 1997. december 15-i 97/81/EK tanácsi irányelv mellékletében szereplő, a részmunkaidős foglalkoztatásról 1997. június 6-án kötött keretmegállapodás 2. szakasza 1. pontjában szereplő, „munkaszerződéssel vagy munkaviszonnyal rendelkező munkavállaló” fogalmának meghatározása, valamint többek között annak meghatározása, hogy a bírák beleértendők-e ebbe a fogalomba, amennyiben ez nem vezet arra, hogy e személyek csoportját önkényesen kizárják a 98/23 irányelvvel módosított 97/81 irányelv és az említett keretmegállapodás által biztosított védelem kedvezményéből. Az említett védelem kedvezményéből való kizárás csak akkor engedhető meg, ha a bírák és a Ministry of Justice közötti jogviszony a jellegét illetően alapvetően eltér a nemzeti jog szerinti munkavállalók csoportjába tartozó foglalkoztatottakat a munkáltatóikhoz kötő munkaviszony jellegétől.
2. A 98/23 irányelvvel módosított 97/81 irányelv mellékletében szereplő, a részmunkaidős foglalkoztatásról 1997. június 6-án kötött keretmegállapodást úgy kell értelmezni, hogy azzal ellentétes, ha az öregséginyugdíj-rendszer rájuk történő alkalmazásakor a nemzeti jog különbséget tesz a teljes munkaidőben dolgozó és a részmunkaidőben dolgozó, napidíj alapján javadalmazott bírák között, amennyiben e bánásmódbeli eltérés objektív okokkal nem igazolható, aminek megítélése a kérdést előterjesztő bíróság feladata.

(¹) HL C 274., 2010.10.9.

A Bíróság (harmadik tanács) 2012. március 1-jei ítélete (a Landgericht Hamburg (Németország) előzetes döntéshozatal iránti kérelme) — Söll GmbH kontra Tetra GmbH

(C-420/10. sz. ügy) (¹)

(A biocid termékek forgalomba hozatala — 98/8/EK irányelv — A 2. cikk (1) bekezdésének a) pontja — A „biocid termékek” fogalma — A károsító szervezetek pelyhesítését azok elpusztítása, elriasztása vagy ártalmatlanná tétele nélkül előíró termék)

(2012/C 118/05)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Landgericht Hamburg

Az alapeljárás felei

Felperes: Söll GmbH

Alperes: Tetra GmbH

Tárgy

Előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Landgericht Hamburg — A biocid termékek forgalomba hozataláról szóló, 1998. február 16-i 98/8/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 123., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 3. fejezet, 23. kötet, 3. o.) 2. cikke (1) bekezdése a) pontjának értelmezése — A károsító szervezetek pelyhesítését azok elpusztítása, elriasztása vagy ártalmatlanná tétele nélkül előidéző termék „biocid terméké” történő minősítése — Alumínium-hidroxid-klorid hatóanyagot tartalmazó, algásodás elleni termék — A „biocid termék” fogalma

Rendelkező rész

A biocid termékek forgalomba hozataláról szóló, 1998. február 16-i 98/8/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 2. cikke (1) bekezdésének a) pontja szerinti „biocid termékek” fogalma akként értelmezendő, hogy az vonatkozik azon termékekre is, amelyek a megcélzott károsító szervezetekre csak közvetett hatást fejtenek ki, amennyiben az általuk tartalmazott egy vagy több hatóanyag által kifejtett kémiai vagy biológiai hatás szerves részét képezi egy olyan okozati láncolatnak, amelynek célja, hogy az említett szervezetekre korlátozó hatást gyakoroljon.

(¹) HL C 288., 2010.10.23.

A Bíróság (második tanács) 2012. március 1-i ítélete (a Landgericht Gießen (Németország) előzetes döntéshozatal iránti kérelme) — Baris Akyüz elleni büntetőeljárás

(C-467/10. sz. ügy) (¹)

(91/439/EGK irányelv és 2006/126/EK irányelv — Vezetői engedélyek kölcsönös elismerése — Valamely tagállam részéről egy másik tagállam által kiállított vezetői engedély érvényessége elismerésének azon személytől való megtagadása, aki ezen előbbi tagállam szabályozása szerint nem rendelkezik a vezetésre való fizikai és szellemi alkalmassággal)

(2012/C 118/06)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Landgericht Gießen

Az alap-büntetőeljárás résztvevője

Baris Akyüz

Tárgy

Előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Landgericht Gießen — A vezetői engedélyekről szóló, 1991. július 29-i 91/439/EGK

tanácsi irányelv (HL L 237., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 7. fejezet, 1. kötet, 317. o.) 1. cikke (2) bekezdésének és 8. cikke (4) bekezdésének, valamint a vezetői engedélyekről szóló, 2006. december 20-i 2006/126/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 403., 18. o.) 2. cikke (1) bekezdésének és 11. cikke (4) bekezdésének értelmezése — Járművezetői engedélyek kölcsönös elismerése — Valamely tagállam részéről egy másik tagállam által kiállított vezetői engedély érvényessége elismerésének azon személytől való megtagadása, aki ezen előbbi tagállam szabályozása szerint nem rendelkezik a vezetésre való fizikai és szellemi alkalmassággal

Rendelkező rész

1. A vezetői engedélyekről szóló, 1991. július 29-i 91/439/EGK tanácsi irányelv (8) cikkének (2) és (4) bekezdésével összefüggésben értelmezett 1. cikkének (2) bekezdését és a vezetői engedélyekről szóló, 2006. december 20-i 2006/126/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 11. cikkének (4) bekezdésével összefüggésben értelmezett 2. cikkének (1) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy azokkal ellentétes valamely fogadó tagállam olyan szabályozása, amely lehetővé teszi e tagállamnak, hogy megtagadja egy másik tagállam által kiállított vezetői engedély saját területén történő elismerését, ha ezen engedély jogosultjával szemben e fogadó állam nem alkalmazott semmiféle, az említett 91/439 irányelv (8) cikkének (4) bekezdése vagy 2006/126 irányelv 11. cikke (4) bekezdésének második albekezdése értelmében vett intézkedést, hanem ezen utóbbi államban azon oknál fogva tagadták meg az első vezetői engedély kiállítását, hogy e jogosult ezen állam szabályozása alapján nem teljesítette a biztonságos gépjárművezetéshez támasztott fizikai és szellemi feltételeket.
2. Az egymással összefüggésben értelmezett említett rendelkezéseket úgy kell értelmezni, hogy azokkal nem ellentétes valamely fogadó tagállam azon szabályozása, amely lehetővé teszi számára a másik tagállamban kiállított vezetői engedély saját területén történő elismerésének abban az esetben történő megtagadását, ha a kiállító tagállamtól származó vitathatatlan információk alapján megállapítást nyer, hogy a vezetői engedély jogosultja nem felelt meg a szokásos tartózkodási hely 91/439 irányelv 7. cikke (1) bekezdésének b) pontjában és 2006/126 irányelv 7. cikke (1) bekezdésének e) pontjában előírt feltételének ezen engedély kiállításakor. E tekintetben az a körülmény, hogy ezen információkat a kiállító tagállam a fogadó tagállam illetékes hatóságainak nem közvetlenül, hanem csak közvetve, harmadik személy által nyújtott tájékoztatás formájában továbbítja, önmagában nem olyan jellegű, amely kizárja azt, hogy ezen információkat a kiállító tagállamtól származó információknak lehessen tekinteni, amennyiben azok ezen utóbbi tagállam hatóságától származnak.

A kérdést előterjesztő bíróság feladata megvizsgálni, hogy az olyan körülmények között szerzett információkat, mint amelyekről az alapügyben szó van, lehet-e a kiállító tagállamtól származóknak tekinteni, valamint adott esetben megvizsgálni az említett információkat, és az előtte folyamatban lévő ügy valamennyi körülményét figyelembe véve értékelni azt, hogy ezek az információk azt tanúsító vitathatatlan információknak minősülnek-e, hogy az engedély jogosultjának a vezetői engedélyének a kiállításakor nem a kiállító tagállam területén volt a szokásos tartózkodási helye.

(¹) HL C 328., 2010.12.4.